

– Eg eri vónsvikin av Javnaðarflokkinum

Formaður Sambandsflokksins, Edmund Joensen, heldur ikki, at ein vegleiðandi fólkaatkvøða fer at geva eina misvísandi mynd av hugsan føroyinga um ríkisrættarligu víðurskiptini, eins og formaður Javnaðarflokksins vísir á

JOHN JOHANNESSEN

– Eg má siga, at eg eri keddur av, at Javnaðarflokkinur ikki tekur undir við uppskoti okkara um vegleiðandi fólkaatkvøðu undan samráðingunum við donsku stjórnina.

Edmund Joensen heldur tað vera heilt løgi, at sjálvt Javnaðarflokkinur skal vera ímóti uppskotinum. Tá Javnaðarflokkinur er, eins og Sambandsflokkinur, andstøðuflokkur, ið ikki tekur undir við fullveldisáttanina.

– Var tað heilt rætt, so áttu allir flokkar á Løgtingi at tikið undir við uppskotinum, tá talan er um eitt fólkaræðisligt uppskot, ið fer at vísa myndugleikunum, hvørja støðu meirilutun av føroyingunum hevur til fullveldisáttanina. Og eg haldi, at allir føroyskir flokkar, ið siga seg virða fólkaræðið, tiskil eiga at taka undir við uppskotinum.

Undirmeta veljaran

Edmund Joensen heldur, at Jóannes Eidesgaard undirmetar veljaran, tá hann sigur, at ein vegleiðandi fólkaatkvøða helst verður misvísandi, av tí at tað helst bert

verða iðin fullveldisfólk, ið atkvøða til eina slíka atkvøðugreiðslu.

– Eg eri vísur í, at ein vegleiðandi fólkaatkvøða er ein góð leiðbeining til landsins myndugleikar. Ein slík vegleiðandi fólkaatkvøða gevur uttan iva eina góða mynd av, hvat føroyingar halda um fullveldisáttanina.

Formaður Javnaðarflokksins, Jóannes Eidesgaard, vísir í Sosialinum í gjár á, at hann heldur eina meiningakanning geva eina nógv betri og greiðari mynd av hugsan fólksins enn ein vegleiðandi fólkaatkvøða. Orsøkina segði hann vera, at hann ikki ventar, at øll fara at taka eina slíka fólkaatkvøðu í fullum álvara, av tí at talan bert er um eina vegleiðandi atkvøðugreiðslu.

Men Edmund Joensen er alt annað enn samdur við sjónarmiðum Jóannesar.

– Ein meiningakanning er bert ein meiningakanning, eins og so nógvur aðrar, ið fjølmiðlar og onnur gera við jøvnum millumbilum. Slíkar hava als einki við Løgtingið at gera, og eru tær ikki nøktandi. Ofta innihalda slíkar kanningar eisini

alt ov nógvur spurningar, sigur Edmund Joensen og vísir á, at ein vegleiðandi fólkaatkvøða greitt fer at vísa, hvussu stórt partur av føroya fólki er fyri fullveldisáttanini og hvussu stórt partur er imóti. Hesum einfalda spurninginum heldur hann ikki, at ein meiningakanning kann svara.

Bankamálið gjørdi munin

Edmund Joensen heldur, at seinasta val var eitt protestval, har føroysku veljararnir vísu sína ónøgd við bankamálið. Men hann heldur avgjørt ikki, at hetta er tað sama sum at ynskja loysing frá Danmark, og tí heldur hann, at einstaki føroyski veljarin eigur at spyrjast, um hann ynskir, at Landsstýrið skal fara til Danmarkar at samráðast um at skipa Føroyar sum fullveldi ella, um Landsstýrið skal samráðast við stjórnina um eina skipan, har Føroyar framvegis eru í ríkisfelagsskapi við Danmark.

Skomm

Formaður Sambandsflokksins heldur, at tað beinleiðis verður pínligt, um føroying-

ar skulu til eina fólkaatkvøðu komandi ár, eftir at Landsstýrið hevur gjørt ein fullveldisáttmála við donsku stjórnina.

– Tá Landsstýrið hevur verið í Danmark og samrátt seg til ein sáttmála, eru allar brýr við Danmark brendar, og tí er tað tá beinleiðis pínligt hjá veljaranum at skula til eina fólkaatkvøðu at taka støðu til sáttmálan.

– Eru hetta ikki heldur ógvuslig orð, ið kunnu flokkast undir tað nervakríggj, ið Høgni Hoydal skuldsætir andstøðuna at føra móti fullveldisáttanini?

– Nei, tað haldi eg als ikki. Andstøðan hevur ikki mist jordsambandið, men samgongan hevur harafturimóti aldri havt nakað jordsamband síðani hon varð til, sigur Edmund Joensen at enda og vísir á, at hann ikki hevur mist móti viðvíkjandi uppskotinum um vegleiðandi fólkaatkvøðugreiðslu undan samráðingunum um ríkisrættarligu støðu Føroya.

– Ein meiningakanning er bert ein meiningakanning, eins og so nógvur aðrar, ið fjølmiðlar og onnur gera við jøvnum millumbilum. Slíkar hava als einki við Løgtingið at gera, og eru tær ikki nøktandi, sigur Edmund Joensen

**TRYGGJA
TEG TIL
VETURIN**

**KUMHO
TIRES**

**EURO
Tyfoon**

**Vetrarlamell-dekk
og píkadekk**

**-spyr á tínum
bilverkstaði**

ES

p/f Esmar Simonsen
tlf. 444405 - Fax. 444629

Harðskapur ímóti óndskapi

Sonne Smith ummælir leikin hjá Grímu »Óndskapin«

**Høvundur: Jan Guillou
Týðing: Hans Tórgarð
Leikstjóri: Egi Dam
Leikari: Hans Tórgarð**

Ein stólar í ljósglæmu. Fótafet. Ein leikari. Hann fortelur eina sanna søgu.

Hann sigur frá sínum báðum árum á einum svenskum kostskúla í hálvtrýssunum. Tað ráa áratiggju við síni armóði til líkams og sálar eftir eitt heimskriggi.

Sprín til vælferðarsamfelagið var gróðursettur. Tey gomlu fingur fólkapensjón. Tey ungú fingur lestrarstudning. Tey mongu fingur alskyns sosial tilboð. Arbeiði til allar hendur. Ongum nýttist at lata olmu. Alt var sára gott - hildu tey ráðandi. Menniskjað fekk tey rættindir, tað hevði uppiborið í tí nýggja vælferðarsamfelagnum.

Tað kundi bara vera sára gott. Kortini var mannaglyndið tað sama, sum tað altíð hevur verið. Óndskapurin lá og lúrdi. Einsemi, Kuldi, Happing. Hin einstaki hevjaði seg úr einsemi við óndskapi. Við niðrandi talu. Sum altíð vóru summi ljótari enn onnur. Sum altíð

vóru summi sibbar í skúlanum. Sum altíð vóru tað nøkur, ið dugdu betur at iðka ítrótt enn onnur.

Summi av tí betra slagnum sendu síni børn á kostskúla. Har var skil á. Har skuldi tú akta tað betra slagid, tað góða, sterka slagid. Tað var ikki lukkuligt at vera ein lúsafongdur snorungi. Ikki á einum nasistiskum kostskúla í tí uttanveltaða Svøríki. Har menniskjað sum einstaklingur var gloymt í vælferðarmeldrinum. Sjón fyrri søgn í flestum vælferðarsamfeløgum.

Jan Guillou lýsti lívið á kostskúlanum so meinskt, at skúlin varð stongdur. Drongurin stríddi seg ígjøgnum tey bæði óndu árin við harðskapi ímóti tí valdandi, tegandi óndskapinum, undirlutakenslum, meinfýnsi.

Ein ljót sonn søga. Leikgerðin hjá Benny Haag rakar teg beint í sálin. Og hevur tú lisið bókina, veist tú hvat leikurin er um.

Nettupp tað er so spennandi, tá ið tú hevur ætlað tær at fara til leikin. Tí, hvussu skal bara ein einstái

leikari bera seg at við at lýsa øll fólkin í skiladeguni? Tímir tú at uppliva ein slíkan leik - bara við einum stóli í ljósglæmu og einum leikara? Tú hugsar, at tað kann ikki bera til.

Men jú. Tað ber altso til, tó at tað kreivur alt tað, ein leikari eigur av leiklistarligum eginleika.

Sum leikur er *Óndskapurin* ein øgillig avbjóðing hjá tí einasta leikaranum.

Hans Tórgarð tordi. Hann tordi at týða leikin til sitt egna mál. Hann lyftir leikin upp og ber hann á sínum einsamøllu herðum - og

vinnur. Hann vinnur hvønn tann einasta áskoðara við sínum lýsandi sterka leik-kynstri.

Steintøgn, meðan hann mjúkliga leggur fyrri. Steintøgn, meðan hann vindur seg upp til klimaks. Steintøgn í eini makari lending. Bara so ræðandi. Tí søgan er sonn. Klimaks, so at tú elskar at hata.

Grima hevur aftur ríkað okkum við sínum sermerka leikúrvali.

Óndskapurin - einmansleikurin, sum neglir áskoðaran í sessin.